

Elkezdődött a zsinat X/8. ülészaka – Elfogadták a 2015-ös évi költségvetést

Létrehozva: 2015.02.20. 08:01, frissítve: 2015.02.20. 16:48

Szöveg és fotó: Horváth-Bolla Zsuzsanna

9.32

Lackner Pál püspök, a Püspöki Tanács titkárának áhítatával kezdődött el az ülés. Az Apostolok cselekedetei első fejezetének 15-26. versei alapján Mátyás apostollá választásáról, a kezdeti apostolság slendriánságáról beszélt. „Ügyrendi szempontból teljesen elfogadhatatlan az egykori rendszer” - hangsúlyozta.

Az akkori kor bizalommal volt Isten felé, de mára ennek már alig maradt nyoma. Az igehirdető szerint a bizalom megerősödése sokat segítene a jelenlegi egyházi rendben is.

9.45

Az első ülésen **Abaffy Zoltán**, a zsinat nem lelkészi elnöke elnökletével elfogadták a zsinat napirendjét, majd sor került a jelenlévő új zsinati tag, a **Smidéliusz Zoltán** korábbi lelkészi alelnök helyére érkező zalaistvándi lelkész, **Koczor György** eskütételére.

9.50

Elfogadták a X/7. ülészak jegyzőkönyvét.

9.54

Hafenscher Károly, a zsinat lelkesi elnöke tartotta meg elnökségi beszámolóját. Részletesen felsorolta, milyen közegyházi, külföldi rendezvényeken vettek részt.

9.56

Buday-Malik Adrienn tájékoztatást adott az LVSZ Tartalék Alapjának munkájáról és a Magyarországi Evangélikus Egyházat érintő feladatokról. Ő idén Ittzés András küldöttel együtt részt vett az Európai Protestáns Egyházak Közössége (GEKE) által 2015. január 30. és február 01. között [Budapesten megrendezésre került Európai Zsinati Találkozón](#), amely az alábbi [záró állásfoglalást](#) hozta.

Fényképalbum - folyamatosan frissül:

10.13

Bizottsági beszámolók következnek.

Ezután Ittzés András, a Törvény-előkészítési Bizottság elnöke tartotta meg beszámolóját a szükséges törvénykezési lépésekről. Utána **Orosz Gábor Viktor** a Teológiai Bizottság elnöke következett, volna, de ő betegsége miatt nem tudta megtartani beszámolóját, így **Solt-Száraz Csenge**, az Ügyrendi Bizottság elnöke következett.

10.19

A kezdődő második ülésen egyben kezdték el a Magyarországi Evangélikus Egyház 2015. évi költségvetésének általános és részletes vitáját. **Abaffy Zoltán** elnökletével **Próhle Gergely** országos felügyelő tartja meg az előterjesztést, aki azzal kezdte beszámolóját, mennyi dilemma előzte meg a költségvetést tárgyalását a különböző grémiumokon.

„A dilemma tárgya nem is annyira anyagi, hanem inkább egyházzséméleti és stragégiai volt. Nem az előző évi bázist kellene változtatgatni ide-oda. Egy költségvetési vitának a legfőbb tartalmakról kellene szólnia, arról, mire akarunk nagyobb hangsúlyt fektetni, mi az, amiről érdemben akarunk foglalkozni” - vélte Próhle Gergely.

Fontos kezdetként emelte ki az Országos Irodában létrehozott Gyülekezeti- és Missziói Osztályt, az Evangélikus Információs Szolgálatot és az Evangélikus Hittudományi Egyetemmel kapcsolatos stratégia kérdések átgondolása és kezelése. „Nem kapkodások ezek az intézkedések, hanem egy jól átgondolt, már évek óta húzódó folyamat érett meg arra, hogy lépéseket tegyünk ezekben az ügyekben” - mondta az előterjesztő.

10.30

A kiküldött költségvetési anyagot ezután **Csorba Gábor** ismertette. Az elvi megfontolások után következtek a számok arról, hogy ezek a tervek mennyiben kötik le a költségvetés bizonyos számsorait.

A Magyarországi Evangélikus Egyház 2015. évi költségvetésében az alábbi rögzített elköteleződések szerepelnek: támogatni, finanszírozni kell a Reformációi emlékbizottság feladatait, a Luther rajzfilm további munkáit, a Sarepta Budai Evangélikus Szeretotthon beruházását, az Üllői úti székházépület felújítását, a FÉBÉ Evangélikus Diakonissza

Egyesületet is támogatni kell. A megrendezésre kerülő Közép-Európai Keresztény Találkozót, a Lutheránus Világszövetségek 2017-ig fizetendő tartalékalap feltöltést és az Evangélikus Hittudományi Egyetem fejlesztését is támogatni kell. Egyelőre bizonytalan a főállású hitoktatók fizetésének biztosítása.

10.45

Az Országos Presbitérium a Luther Kiadó tevékenységi körét kibővítette és létrehozta a kiadón belül az Evangélikus Információs Szolgálatot (EISZ) 2015. március 1-ei indulással. A sajtóbizottsági feladatok, ZMC, honlap március 1-ei megmaradt keretét az egyház támogatásként átadja az információs szolgálat működéséhez.

10.47

Fábri György felügyelő hozzászólásában kiegészítő információkat mondott el a stratégiai hangsúlyokról.

10.49

Csorba Gábor szerint egyre nehezebb összeállítani a költségvetést, mert egyre több jó célre kellene pénzt fordítani. A zsinat elé jelenleg egy olyan költségvetés került, amelynek megvan az egyensúlya.

10.50

Zsugyel János a Számvevőszék elnöke támogatólag nyilatkozott az éves költségvetést illetően, mert bár a tartalékalapok csökkenni fognak, de látja ezekre a fedezetet. A költségvetés belső szerkezetében változás nincsen, az egyes szervezetek megkapják a korábbi támogatás mértékét.

10.56

Gregersen-Labossa György a Diakóniai Bizottság nevében szólva elmondta, hogy a diakóniai osztályvezető bérezését a diakónia alapból fogják megoldani. „Ez persze elenyésző tétel a nagy számokhoz képest, de ezt végül azzal a feltétellel tettük meg, hogy a diakóniai alapot más forrásokból megpróbáljuk hízlalni. Nem az intézményi norvatívából szeretnénk fenntartani, hanem egy pályázati, szponzorációs rendszerben működő alapot képzelünk el” - hangsúlyozta.

A pályázati forrásokról elmondta, ami az egyházunkban realizálódott összegek eddig nem látott mértéket öltöttek, amit meg kell becsülnünk.

Stermeczki András lelkész a hitoktatás bevételi részében felmerült bizonytalanságokkal kapcsolatban elmondta, hogy igen fontos lenne a hitoktatásba való befektetés. A lelkészek és a hitoktatók is le vannak terhelve, így további tanárok munkába állítását tartaná fontosnak. A megnövekedett adatszolgáltatásokhoz humán erőforrást és adminisztrációs eszközöket is kellene rendelni.

Ittész András hozzászólásában a költségvetési törvény szövegének instabilitására hívta fel a figyelmet. A jelenlegi felosztás nincsen teljesen összhangban, ezért fontos lenne az egyes fejezetekben a címek pontosítása.

Szavá tette az Evangélikus Hittudományi Egyetem (EHE) fejlesztésének költségvetésben ily módon való szerepeltetését. Májusban vagy novemberben külön stratégiai pontként kellene tárgyalni ennek kérdését.

Fábri György megköszönte Ittzés Andrásnak annak a zsinati pontnak a felidézését, amikor az EHE fejlesztési koncepcióját tárgyalták, majd ez alapján ment tovább az Országos Presbitérium. „Megtehetjük, hogy kivesszük, de logikusan a többi fejlesztést is ki lehetne venni. De ennél rosszabb üzenetet nem tudnánk közvetíteni!” - mondta.

11.11

Csorba Gábor kapta meg a szót, s válaszolt a felvetett kérdésekkel. „Nincsen több új kötelezettségvállalás erre az évre, mint amennyi bevételünk van. A korábbi döntések végrehajtása kerül többbe” - válaszolta.

A hittant nem szabad egyházi forrásból, hanem az államtól kapott forrásokból kell finanszírozni, hiszen maga az állam kérte fel az egyházakat a hitoktatásra.

Az adminisztrációról elmondta, fel kell mérni azt, hogy egyes gyülekezetnek milyen segítségre van szükségük. „Az egyházmegyék központjai legyenek ennek koordinátorai, ehhez próbálunk segítséget nyújtani.”

Az EHE kérdésével kapcsolatban új határozatra lenne szükség.

A törvényi címek változását be lehet fogadni, ezt így kellene rögzíteni.

Ittzés András fenntartja azt - a tavalyi zsinati szövegeket áttanulmányozva - hogy az EHE fejlesztési ügye nem került részletes megtárgyalásra. „Nem bagatelizálni, bonyolítani akartam a dolgot. Nem örülök annak, hogy az EHE kérdése a zsinat előtt csak egy ilyen formában szerepel” - vélte.

Fábri György szerint **Szabó Lajos** rektor beszámolójához volt csatolva egy fejlesztési anyag, amely továbbment a különböző grémiumok felé.

11.18

50 fő van jelen. Szavazatképes a zsinat.

A költségvetést a névszerinti szavazáson 41 igen, 2 nem és 6 tartózkodás mellett elfogadták.

11.48

A harmadik ülésen **Tölli Balázs** nem lelkészi alelnök vezeti az ülést.

Éves jelentések elfogadására kerül sor.

Székács György országos ügyész éves jelentését elfogadták.

Gíró Szász János az országos bíróság elnökének beszámolójához Hafenschner Károly mondta el kiegészítését.

Zsugyel János az országos számvevőszék elnöke beszámolóját elfogadták.

12.00

Déli imádságot mondott **Hafenscher Károly**.

12.02

Elfogadták **Gregersen-Labossa György** bizottsági elnök jelentését is.

12.04

Az egyházzenei bizottság elnökének **Kendeh Gusztávnak** kiegészítései hangzottak el az éves jelentésével kapcsolatban. A kántorképzés fontosságáról, annak új alapokra való helyezéséről szólt. A profi kántorképzés felé elmozdulást forszírozta.

Muntag András a különböző bizottságokkal való egyeztetést kérte ez ügyben. A jelentést a zsinat elfogadta.

12.12

Az evangelizációs és missziói bizottság elnökének éves jelentése következik, előterjesztő: **Lupták György**, bizottsági elnök. A jelentést támogatta a zsinat.

Az építési és ingatlanügyi bizottság elnökének, **Benczúr Lászlónak** a jelentését a zsinat szintén elfogadta.

12.15

A gazdasági bizottság elnökének **Kondor Péternek** a jelentését tárgyalták következő pontként. A jelentést szavazásra bocsátották és elfogadták.

12.14

A gyermek és ifjúsági bizottság elnökének, **Lázárné Skorka Katalinnak** a jelentését szintén elfogadták.

12.15

A negyedik ülés következik, amelynek levezetője **Rostáné-Piri Magda**, a zsinat lelkeszi alelnöke lesz.

Kovács Eleonórának, a gyűjteményi tanács elnökének éves jelentését elfogadta a zsinat.

12.17

A nevelési és oktatási bizottság elnökének, **Tölle Balázsnak** az éves jelentésével kapcsolatban **Lackner Pál** szólt hozzá és elmondta, hogy több konkrétumot szeretne olvasni egy éves jelentésben.

Tölle Balázs elmondta, hogy jelentésében a nagyobb stratégiai kérdéseket igyekezett tárgyalni és nem az egyes, kisebb kérdéseket taglalta. Az igazgatótanácsok feladatának, szerepkörének körülhatárolása igen fontos lenne.

Az intézményátvételek pergő tüzéről szólva elmondta, hogy nem jó tendencia a hivatali út

megkerülése. Meg kell vizsgálni a szándék komolyságát, s országos koncepcióban kellene figyelembe venni a megvalósítást. Az adott intézmények belső ügyeit fontos lenne minél alacsonyabb szinteken kell rendezni és nem hagyni, hogy az túlnője magát.

12.23

Próhle Gergely örömet fejezte ki afelett, mennyi minden konkrétumot tartalmaz a jelentés. Ő a maga részéről nem a sorok között megbújó konfliktusokra vadászna, hanem az egyértelmű kérdések, koncepciók megfogalmazására vágyik.

Fábri György javasolja, hogy szavazzák meg a jelentést, de idéz belőle. A legautentikusabb egyházi fórum úgy látja, hogy „a jelenlegi oktatási rendszer meghaladja egyházi kapacitásunkat.” „Számos esetben kétséges egyes jelenleg már működtetett intézményünk jelene és jövője” - ezek olyan súlyú szavak, amelyek őszintén szembesítenek az evangélikus intézményműködtetés hiányosságaival. „Nézzük meg konkrétan, mit tehetünk intézményrendszerünkkel, van-e merítési bázisunk evangélikus igazgatókra?” - vetette fel Fábri György.

A jelentést a zsinat elfogadta.

12.27

A sajtóbizottság elnökének **Novotny Zoltán**nak az éves jelentését a zsinat elfogadta.

A protestáns tábori püspök, **Jákób János** dandártábornok éves jelentését a zsinat szintén elfogadta.

12.31

A zsinati napirend módosul. Előre veszik a nyolcadik ülést. Továbbra is **Rostáné-Piri Magda**, a zsinat lelkeszi alelnöke elnököl.

Hafenscher Károly lelkeszi elnök előterjesztésében az 1997. évi I. törvény módosítása kerül megtárgyalásra. A Magyarországi Evangélikus Egyházról, egy új egyházi alaptörvény szükségességéről (a MEE „új” alkotmányáról) kezdődik vita.

A Zsinati Tanács 2015. január 16-án megtartott ülésén tárgyalta azt a többektől érkezett, és a zsinat elnöksége által támogatott javaslatot, amely egy egyházalkotmány létrejöttét indítványozza. A Zsinati Tanács javaslatát megküldték a MEE Országos Elnökségének, továbbá az Országos Presbitériumnak. Most a MEE Zsinata elvi vitában tárgyalja ezt.

„A Magyarországi Evangélikus Egyháznak - történelmi távlatokban visszatekintve - volt alkotmánya - mondta Hafenscher Károly. - Ma van egy általános hitvallás, illetve egy I. törvény, de ez messze nem helyettesíti az egyházalkotmány funkcióját. A 1997. évi I. törvény 1. §-a szerint: a MEE „az egy, szent, egyetemes, apostoli keresztyén anyaszentegyház része, a Magyarországon élő evangélikusok jogilag szervezett közössége.” A „jogilag szervezett közösség”-et (a világi közösséghez hasonlóan) strukturált jogalkotással kell ellátni. A jelenlegi törvény – szabályrendelet (határozat) dichotómiája helyett a közösséget teljesebben kifejező alkotmány – törvény – szabályrendelet (határozat) trichotómia tűnik helyesebbnek. Az egyház lényege szerint szükség van a zsinati hitvallásunk aktuális újrafogalmazására,

amivel a 21. századi elején élő magyarországi evangélikusság vallomása lehetne, az a lelki alapállás, amivel szolgálatát végezheti. Egyházunk a rendszerváltás óta folyamatosan készíti, változtatja, formálja, kiegészíti belső szabályzási rendszerét. Nem csak az alacsonyabb rendű szabályozások (szabályrendeletek), de törvényeink is igen nagy változáson mentek át, némelyik folyamatosan változik. Tudjuk, hogy ennek háttérében - túl az új korszak gyermekbetegségein - az is áll, hogy többnyire nem egyházjogász szakemberek írták és nem kodifikátorok fogalmazták jogszabályainkat. Ez folyamatos változás az egyházban szolgálatot végzők körében - érthetően - általános bizonytalanságot, bizonyos helyzetek jogbizonytalanságot eredményez. Ezt a zsinat vezetősége is érzi, ezért végigtárgyaltuk a megoldási lehetőségeket.”

Az elképzelés szerint két szintre bontanák a belső egyházi törvénykezést: állandó és változó szabályzásokra (ezekhez társulnának a szabályrendeletek). Ennek értelmében a ciklus végére elkészülne egy egyházalkotmány. Ez a gyűjtemény azokat a jelenlegi törvényeket tartalmazná teológiai alapvetéssel, szükség szerint újragondolva, kiegészítve, kodifikátorok által összefésülve, amelyek az egyház alapvető létével, szolgálataival, küldetésével foglalkoznak.

„Ezek lennének azok a törvények, amelyeket - esetleg több cikluson is átívelve - nem kellene változtatni. Ez lenne egyházunk alaptörvénye. Ehhez tartozna a mostani törvénykönyvben a MEE-ről (1997 évi I); az egyházi szolgálatról és annak külön területeiről (2005. évi III. ill. V. törvények); az egyház szervezetéről és igazgatásáról (2005. évi IV.), az egyház háztartásáról (2000. évi I. törvény), Az egyház törvényes rendjének és békéjének fenntartásáról (2005. évi IX. tv), esetleg elhatározás szerint mást is lehet még idesorolni. Ez képezné az alaptörvényt – egyházalkotmányt –, s az egyház valóban stabilitást nyerhetne azáltal, hogy ezen jó ideig nem változtatnák. Természetesen ez nem a jelzett jelenlegi törvények átmásolását, hanem azok megújulását, megújítását jelentené. A másik csoportba tartozna a körülöttünk és közöttünk állandóan változó élet szabályozása, azaz azok a törvények, amelyeket időről-időre aktualizálni kell az állami szabályok változása vagy a belső alakulás miatt” - mondta Hafenscher.

A zsinat most tehát első körben az egyházalkotmány elvi lehetőségéről fog gondolkodni. „Kérjük a zsinatot, hogy indítson az egyház megújulását is segítő, az egyház reális helyzetfelmérésén alapuló, a hitbeli, teológiai alapokat komolyan vevő folyamatot, hogy ezzel a ciklus végére a következő zsinatnak és az egyház következő generációjának jól működő, életszerű szabályozást adhassunk át” - zárta előterjesztését Hafenscher Károly a zsinat lelkészi elnöke.

12.40

Lackner Pál hozzászólásában az evangélikus zsinatok és az eddigi alaptörvények, törvények változását elemezte. Alapos helyzetfelmérést szeretne az egyház jelenlegi helyzetét illetően.

Fábri György Lackner Pál történelmi távlatait méltatta és a zsinati tagok figyelmébe ajánlotta, hogy mérjük fel, milyen munkába vágunk. Támogatja a javaslatot, de őszinte kérdésfeltevésre bíztat. „Vajon méltóképpen végig tudjuk-e vinni a folyamatot” - vetette fel.

Nem támogatná azt, hogy olyan egyházalkotmány jöjjön létre, ami azt tükrözi, miképp működünk most. „Olyat kell alkotni, amihez érdemes lenne hasonlítani.”

A zsinat egy bizottságot hozna létre a felvetett határozat szerint. Fábri kulcskérdésnek tartja,

hogy „olyan elszánt testvéreket találjunk, akik hitbéli erősséggel és szakmai hozzáértéssel képesek a folyamatot véghezvinni”.

13.05

Solt-Száráz Csenge a munka nagyságáról elmondta, hogy kudarcok és konfliktusok ellenére is létre kellene hozni ezt az alkotmányt. Olyan általános, elvi alapszabályokat szeretnének megfogalmazni, amelyek nincsenek kitéve a változó világnak. Fontos a célkitűzések összegyűjtése, a pozitív jövőkép.

László Virgil szeretne volna aláhúzni azt, mik azok a kihívások, amelyekre választ szeretnék adni. „Alapvető stratégiai dolgokban kellene döntést hozni és megfogalmazni ezeket” - szorgalmazta. A jogalkotás és a törvénykezés szinonimáinak rossz használatára hívta fel a figyelmet.

Ittész András a zsinati tanács tagjaként vett részt az előterjesztés előkészítésében. A munka beindításhoz szükséges impulzusokat hangsúlyozta.

13.39

A tudósító a 15 éve újból létrejött Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület évfordulója alkalmából Szemerei János püspökkel és Mészáros Tamás felügyelővel készített interjút a zsinati ülés alatt, így az elmúlt fél órában nem tudta nyomon követni az eseményeket.

Az interjú a jövő héten lesz olvasható honlapunkon és az Evangélikus Élet hasábjain.

13.41

Ittész András javaslatát nem szavazták meg. Az eredeti javaslatot a látható többség megszavazta.

13.43

Ebédszünet következik.

14.38

Az ötödik ülést **Hafenscher Károly**, a zsinat lelkesési elnöke vezeti. Az iskolai hitoktatás fontosságáról tart tájékoztatót **Kodácsy-Simon Eszter**, a Hittan Stratégiai Munkacsoport vezetője.

A hitoktatásban résztvevők száma az elmúlt időszakban folyamatosan emelkedett, annak ellenére, hogy az utóbbi időszakban nem vettünk át iskolát. A csoportok átlaglétszáma 3,48. A csoportösszevonás nem jelentős és atavalyihoz képest nem működik. A fele (48 százalék) a hittanosoknak fakultatív hittanra jár. Evangélikus egyházi iskolában 25 százalék tanul hittant, míg hit- és erkölcsstanos 27 százaléknyi diák. Igen sok az 1-4 fős csoportok száma.

Jelenleg a hitoktatásban részt vesz 272 lelkes, 57 munkaviszonyban álló hittanár (főállású és félállású hitoktatók, egyházi iskolákban pedagógusként dolgozó hittanárok), 174 megbízási viszonyban álló hittanár. 11-15 óra között 67 lelkes, 15 óra felett 25 lelkes tart órát. Az idei

tanévben tehát 92 olyan hely van, ahol a lelkész átlépi a szabályrendeletet az esperes vagy püspök jóváhagyásával, mert tíznél több hittanórát tart.

A tavalyihoz képest elmondható, hogy 2014 februári zsinat jól döntött, amikor időben reagált, a hitoktatást a legfontosabb kérdések közé sorolta, főállású hitoktatói státuszokat létesített és újabb státuszokat létesít.

Egy évvel ezelőtt a zsinat célul tűzte ki az alábbiakat:

A megkeresztelt gyermekek bevonása az evangélikus hitoktatásba.
Hitoktatásban részesülő gyermekek számának növelése, s bekapcsolásuk a gyülekezetekbe.
A lelkészek hitoktatói munkájának segítése. A lelkészi feladatok ne torzuljanak a hitoktatás miatt, a lelkipásztori szolgálat ne szoruljon háttérbe.
A hitoktatói munka minőségének emelése.
A hitoktatók méltó és versenyképes fizetésének biztosítása.
A hitoktatók egyházon belüli megbecsültségének javítása.

Az előadó feltette kérdésként, „mit tett ezeken a területeken a gyülekezet, a lelkész, a hittanár, az EHE, a zsinat, az egyházvezetés?”

A hitoktatás *személyi feltételei* a hittanárok munkába állítása. 22 főállású (+2 félállású) státuszt hoztak létre és töltöttek be. A főállásúak átlag óraszámja jelenleg 19,6 óra. Nyolc helyen több hit- és erkölcsstant tart a lelkész, mint a főállású hitoktató. Mindez a hitoktatói státuszok finanszírozásának fenntarthatóságát bizonytalanítja el.

Fontos lenne hossz távon egy stabil *finanszírozási háttér* biztosítása az államtól, melyhez egyházvezetői segítséget kér a Hittan Stratégiai Munkacsoport - mondta Kodácsy-Simon Eszter. - Az is fontos lenne, hogy a lelkészek hitoktatásból származó anyagi érdekeltsége csökkenjen, egy esetleges központi lelkészfizetés bevezetésével.

A hitoktatás *adminisztratív feltételeivel* kapcsolatban az előadó megjegyezte, hogy a következő szabályrendeleti módosítási javaslatokat tartanák fontosnak:

9.§ (5) – főállású hitoktató minimum óraszámja 21,

9.§ (7) – főállású hitoktató órái minimum 50%-ban hit- és erkölcsstan órák legyenek, a lelkész alkalmazkodik a főállású hitoktató órarendjéhez,

megtartott hittanórák ellenőrzésének fejlesztése.

A központi adminisztráció kiépült, melynek egyik eszköze a Mókusz rendszer. Pozitív változásokat segítik a folyamatos visszajelzések és az adatbázis jó működéséhez szükséges a pontos adatszolgáltatás.

A zsinat kérésére és EHE szakmai szempontjai alapján minden *képzésben*: hangsúlyosabb lett a valláspedagógiai oktatás, az iskolai gyakorlat többféle hitoktatási területet lefed, és hangsúlyosabb lett, nem csak egyházi iskolában hospitálnak, hanem hit- és erkölcsstan órákon, gyülekezeti hittanórán is.

Hittanár MA szakon a képzési idő csökkent: 2014-ig: 2 (részismereti) + 5 (mester) félév, 2014 ősztől: tanároknak 2+2 félév, tanítóknak 2+3 félév (megengedhető minimum).

Jobban bibliaismeretre, egyháziismeretre és gyakorlatra koncentráló tananyaguk van, az önköltséges képzésre jelentkezőknek az egyházkerületek és az EHE segítenek. Elindították a hitoktatói továbbképzést - 2015. február 28-án lesz az első, amelyre előzetesen 70-en jelentkeztek. A hittanár és katekéta szakokra való jelentkezések is emelkedő tendenciát mutatnak.

15.01

Gábcs Péter püspök aggodalmát fejezte ki azért, mert ő ebben az évben is 15 engedélyt adott ki lelkészeinek, hogy 15 óra felett is hittant oktathassanak. Munkatársakat kellene találni, de ez nagyon nehéz.

Kodácsy-Simon Eszter szerint a szabályrendelet bármely pontjának felülírásakor nem árt tisztázni azt, hogy legyen valamilyen stratégiai, gyakorlati elképzelés a fiatalok megszólításával kapcsolatban. A lelkészeknek maguknak is lépéseket kell tenniük arra, hogy legyen a gyülekezetükben valaki, aki pótolja és segíti hitoktatói munkájukat. Az előadó tud olyan katekátékról, akik munkát vadásznak.

Tölli Balázs a képzéssel kapcsolatban szól hozzá. **Kodácsy-Simon Eszter** szerint a mesterszak valóban nem gyorstalpaló, hanem rendes tanári diploma. Az evangélikus tanárok összegyűjtése fontos feladat. Helyi szinten hatékonyabban lehet megoldani, mint fentről.

Ittzés András a főállású hitoktatói státusszal kapcsolatban kérdezett. **Kodácsy-Simon Eszter** felsorolta a városok neveit, hol létesítettek státuszt.

Stermeczki András a KLIKK-kel való kapcsolatra kérdezett rá. **Kodácsy-Simon Eszter** elmondta, hogy a Nevelési és Oktatási Osztálynak van kapcsolata a KLIKK-kel, nekik ez munkaköri feladatuk is.

15.15

A hatodik ülést **Tölli Balázs** a zsinat nem lelkészi alelnöke nyitotta meg. Tárgy: A 2005. évi VII. törvény módosítása – a választásokról és a szavazásokról. Előterjesztő: **Solt-Száraz Csenge**, az Ügyrendi Bizottság elnöke.

„Választási törvényünk, a legutóbbi általános tisztújítás során szerzett tapasztalatok alapján is, több helyen módosításra szorul - mondta Solt-Száraz Csenge. - Többben a választási eljárás egyszerűsítését tartják fontosnak, azonban azt nem szabad szem előtt téveszteni, hogy az egyszerűsítés ne szorítson háttérbe fontos szempontokat. Gondolok itt jogbiztonsági kérdésekre, mint például, hogy a választójog általános és egyenlő, fontos a választás tisztaságának megóvása, az esélyegyenlőség biztosítása, a jogorvoslat lehetősége, vagy a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása. Vannak azonban olyan szempontok is, melyek az identitásunkhoz tartozó tradícióhoz tartozik, mint például a lelkészválasztó közgyűlés szerepe. A kérdést két oldalról szeretném megközelíteni. Elsősorban jogtechnikai oldalról, azaz hol szükséges a törvényben szerkezeti átalakítás, tartalmi rendszerezés, fogalom meghatározás, jogorvoslati út (fellebbezés, választási panasz) pontosabb meghatározása. A másik oldal pedig a gyakorlati tapasztalatoké. Annak megválaszolása, hogy milyen problémák merültek fel az egyházközségekben, egyházmegyékben a tisztújítás során, csak a gyülekezeti tagok, lelkészek, egyházi intézmények képviselőinek bevonásával lehetséges. Magától értődő,

hogy a választás folyamán az élet produkál olyan szituációkat, melyeket az íróasztal mellől nem érzékelünk, melyeket nem tételezünk fel.”

A törvényünk szerkezete jelenleg a következő. Az első rész általános rendelkezéseket tartalmaz, a második rész a gyülekezeti lelkész választásáról beszél, a harmadik rész a közgyűlési és testületi választásokról, a negyedik rész a püspök, esperes, egyházkerületi és egyházmegyei felügyelő választásáról. Az ötödik rész a közgyűlésekről és testületi ülésekről szóló általános rendelkezést tartalmazza, többek között a választás és szavazás általános szabályaival.

Áttekinthetőség szempontjából az előadó a következő szerkezetet javasolta: „Első részként a választási eljárás alapelvei, itt kitérve arra, hogy melyek azok a tisztségek, melyeket választás útján töltenek be, mi a választás menete (általános tisztújítás), kik a választásra jogosultak, kiket lehet megválasztani, hogyan történik a jelölési eljárás, hogyan kell szavazni. A második részben a választójogosultság nyilvántartását javaslom részletezni, a kitérve a választási névjegyzékre. A harmadik rész a választási szervekről szól, minden egyházkormányzati szintet megemlítve. A negyedik rész a különböző tisztségviselők választásának egyedi szabályait tartalmazná, míg az ötödik rész a jogorvoslati lehetőséget, így a választási panaszt, a benyújtási határidőt, és az előterjesztésre jogosultak körét.”

A tisztségek, testületi tagságokkal kapcsolatban jelenlegi törvényünk 3. § (1) bekezdése a következőt tartalmazza, sorolta az előadó: „Egyházi tisztségre csak rendezett életvitelű, nagykorú egyházközségi tag választható meg, ha egyébként a tisztség betöltéséhez megkívánt többi feltételnek eleget tesz. Emlékszünk rá, hogy kérdésként merült fel, kell-e konfirmációval rendelkeznie, vagy sem. Egyházunk jogértelmező testülete 2013. szeptember 6-án kiadott állásfoglalásában többek közt a következő szerepel. A Jogértelmező Testület állásfoglalása szerint ezt a bekezdést úgy kell értelmezni, hogy ahol a törvény előírja, ott adott tisztség betöltéséhez szükséges a konfirmáció megléte, míg ahol ezen feltételt nem említi, ott úgy kell értelmezni, hogy az adott tisztség betöltése tekintetében a jogszabály a konfirmáció meglétét nem kívánta meg. Álláspontom szerint helyesebb lenne fordítva tekinteni az általános szabályozásra, és az eltérés lehetőségére. Evangélikus egyházunkban az a kívánatos, hogy aki valamilyen tisztséget akar betölteni, az konfirmált személy legyen. Ettől bizonyos esetekben el lehet térni. Az kellene, hogy általános szabály legyen, hogy konfirmált személy legyen a tisztséget betöltő, és ahol a törvény kifejezetten megengedi, ott nem feltétel a konfirmáció megléte.

A jogértelmező testület 2013. szeptember 12-én kiadott állásfoglalásában többek közt – nem szó szerint idézve – a következő szerepel. A konfirmáció nem szentség, így annak megítélése sem teológiai, sem jogilag nem szűkíthető. A konfirmáció az egyetemes hitvallásokra alapoz, és azokat adja meg a hit mértékeként, jöllehet szorosan kapcsolódik az adott protestáns felekezet sajátos hitvallásaihoz is. A szertartások azonban még felekezeten belül, országonként is eltérnek, ezért nem beszélhetünk evangélikus szertartás szerinti konfirmációról, és ebben az értelemben a törvény sem tett meghatározást. Ezt a tényt egészíti ki a protestáns egyházak között élő Leuenbergi Konkordia. Ezért az egyház jogszabályai nem különböztetnek meg evangélikus vagy más szertartás szerinti konfirmációt.

Álláspontom szerint helyesebb lenne a katolikus testvérekre is gondolni. Aki ismeri részletesen az evangélikus teológia úrvacsora kérdésében elfoglalt álláspontját, az eucharisztia értelmezéséről kiadott 1982-es limai dokumentumot, vagy az 1999. október 31-én, Ausburgban aláírt közös nyilatkozatot, az tudja, hogy az úrvacsora kérdését tekintve sokkal közelebb állunk a katolikus tanításhoz, mint a reformátushoz. Ha a konfirmációnál az egyetemes hitvallásokra gondolunk, nem szabad elfelednünk, honnan származunk. A válasz

pedig: az egyetemes egyházból. Ezért bizonyos tisztségek betöltésénél el kellene fogadnunk a katolikus bérnyújtást is.

Dr. Orosz Gábor Viktor bizottsági elnök úr álláspontja szerint a konfirmációt komolyan kell venni, hiszen az egyén személyes hitének konkrét tárgya van. Azt javasolta, hogy aki nem konfirmált, hanem más felekezetről érkezik, tegyen valamilyen bizonyosságot arról, hogy mi hitének az alapja. Szintén a gyakorlati élet adta azt a kérdést, mikor kezdődik a tisztségviselő mandátuma. A zsinat alelnökének lemondása és helyette új alelnök megválasztása hozta ezt fel. A megválasztás pillanatában kezdődik, vagy csak az eskü letételével? - vetődött fel a kérdés.

15.28

Ezek után többen hozzászóltak, így **Lackner Pál, Székács György, Gíró Szász János és Sztróky Attila.**

15.34

A következő kérdés a választójog gyakorlásának jogosultjai, és a választhatóság kérdése.

„Jelenlegi törvényünk úgy fogalmaz a 2. § (1) bekezdésében, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyházban választó és szavazati joga annak a nagykorú egyházközségi tagnak van, aki egyházközsége nyilvántartásában (választói névjegyzék) szerepel. A választói névjegyzék összeállításáról – a helyi sajátosságok figyelembevételével meghatározott feltételek alapján – az egyházközség elnöksége évente legkésőbb a zárszámadás hatánapjáig gondoskodik, és két hétig az egyházközség helyiségében hozzáférhetővé teszi. A névjegyzék vitás kérdéseiről a presbitérium dönt. A választói névjegyzék tartalma sok problémát okozott. Mi alapján szerepel valaki a névjegyzékben? Nem definiálja a törvény, hogy ki az egyházközségi tag, és nem is utal arra, hogy ezt az 1997. évi I. törvény 14. §-a határozza meg: „Az egyházközség tagja az az egyháztag, aki annak gyülekezeti életében és fenntartásában lelki, szellemi és anyagi erejéhez képest részt vesz és általában az egyházközség területén lakik. Az egyházközség tagjairól nyilvántartást vezet.” Mi ez a szellemi és anyagi erő? Természetesen nem lehet patikamérleggel egy mércét adni, és a tized bevezetéséről is rossz emlékeink vannak, mégis szükség lenne ebben a kérdésben állást foglalni, gondolva itt arra is, hogy az egyháztagok anyagi felelősségét jobban kellene hangsúlyozni. Erre egyházunk egészének közösen kell megadnia a választ. Felmerült természetesen az „átvilágítás” kérdése is, nevezetesen, hogy a tényfeltáró bizottság egy vizsgálatot folytat le. 25 évvel vagyunk a rendszerváltás után. Tudom, hogy ezt az egyházat is mélyen és nagyon érzékenyen érintette az ügynevezett. „ügynök kérdés”. Felteszem azonban a kérdést. Nem rágtuk már eleget ezt a csontot? Fontos a tényfeltárás, fontos az önmagunkkal való szembenézés, de nem lenne helyesebb a választások során hagyni ezt a vizsgálatot? Amennyiben a tisztelt zsinat úgy dönt, napjainkban, és a következő általános tisztújításnál, azaz 2018. évben is fontos ez a kérdés, javaslom, hogy egyfajta életkori limitet határozzunk meg. Akik 1972. előtt születtek, azoknál legyen a tényfeltáró bizottságnak vizsgálati kötelezettsége” - mondta az előadó.

15.40

A jelölési eljárásnál is egyszerűsítés kell. „Jelenlegi törvényünk 20. §-a széles körben teszi lehetővé az ajánlást. Felmerült az, hogy bizonyos tisztségek esetén speciális jelölési eljárást alkalmazzunk. Ez abban áll, hogy az adott tisztségre felkérnek valakit. Ebben az esetben is megmaradna a választás, a jelölté válás azonban a felkérés elfogadásához igazodik. Dr. Benkő

Ingrid az igazgatótanácsi tagok jelölése esetén látja hasznosnak ezt a speciális jelölési eljárást. El lehet gondolkodni azon, hogy ezekben az esetekben megmaradjon-e a választási eljárás is.”

„Kérdésként merült fel, hogy a 70 éves kor, mint felső korhatár mely tisztségeknél irányadó. Jelenleg csak az országos felügyelő esetében beszélhetünk arról, hogy tisztségét legfeljebb 70. életévének betöltéséig láthatja el. Álláspontom szerint alacsonyabb egyházkormányzati szinten nem szükséges a szigorítás. Mi a teendő, ha a 70. életévét ciklus közben tölti be? Tekintettel arra, hogy a törvény itt egyértelműen fogalmaz, azaz, hogy tisztségét eddig láthatja el, egyértelmű, hogy miután betöltötte a 70. életévét, a jelenlegi szabályozás szerint ezt követően – ciklus ide vagy oda – nem láthatja el a tisztségét. A választási törvény 7. §-a értelmében: „az egyházi tisztségviselők és testületi tagok mandátuma a megbízás lejártakor, továbbá elhalálozás, lemondás, visszahívás, jogerős bírósági végzés folytán és egyéb, jogszabályban meghatározott esetekben szűnik meg.” Ez pedig jogszabályban meghatározott eset. A lemondás esetével a tisztelt zsinat rögtön működése első évében találkozott. Egy zsinati tag lemondott zsinati mandátumáról. Ezt a levelet a zsinat levelező listájára elküldte, és kérte az akkori Testületi Irodát, hogy a mandátum betöltése ügyében vegye fel a kapcsolatot a küldő egyházmegyével. Majd lemondását pár nappal később visszavonta, és arra hivatkozott, hogy a lemondás visszavonását álláspontja szerint segíti az a tény is, hogy a mandátummal felruházó testület felé lemondásáról szóló hivatalos értesítéssel nem élt. A zsinati tagságról történő lemondás természetesen csak akkor hatályos, ha azt a tag írásban nyújtja be az illetékes egyházi önkormányzat elnökségéhez (2005. évi VII. törvény 8. §). Ez jelen esetben az egyházmegyei elnökség volt. (2005. évi IV. törvény 56. §) A törvény a lemondáshoz írásbeli alakot igényel, de ez nem jelenti azt, hogy a közlését nem lehet képviselő útján megtenni. Ez az eset idejét múlt, azonban javaslom, hogy a későbbi csikicsuki játékok elkerülése érdekében rögzítsük a lemondás eseteit, és módjait.”

Solt-Száraz Csenge így folytatta: A választási eljárási szabályozás szerint lehet „igen”-nel és „nem”-mel is szavazni, ha egy tisztségre valakit választunk. Szeretném hangsúlyozni, hogy ha az a kérdés, hogy kit szeretnék egyházközségi felügyelőnek, akkor nem azt kérdezik, hogy mire mondok nemet. Ha az a kérdés, hogy ki legyen az az egy ember, akit arra a tisztségre alkalmasnak látok, akkor az nem válasz, hogy Kiss István is jó lenne, meg Tóth József is, de Horváth Bélát nem akarom. Egy személyt kell megjelölni, ilyen egyszerű a feladat. Itt természetesen felmerül a kérdés, mi van akkor, ha egyik jelölt sem alkalmas szerintem, és egyiket sem akarom. Nos, ebben az esetben vagy nem szavazok, azaz senkire sem mondok igent, és érvénytelen szavazatot adok le, vagy nem veszek részt a választáson, nem élek a választójoggal. Jelenleg a szavazás akkor érvényes, ha a határozatképes ülésen a jelenlévők több mint fele érvényes szavazatot adott le. Ez helyes, bár, lehet ezt az arányt emelni. Egy példával élve, érvényes a szavazás, ha 100 emberből 51 érvényes szavazatot adott le. Nos, az igenek arányát nem ebből a maradék 51-ből kellene megállapítani. Nemcsak az érvényességhez, hanem az eredményességhez is kellene feltételt szabni. Megválasztottnak tehát azt lehet tekinteni, akit a szavazásra jogosultak (beleértve azokat is, akik érvénytelen szavazatot adtak le) több mint fele érvényes „igen” szavazattal választ.

Felmerült az is, hogy hogyan lehet például egy nagy lelkesválasztó közgyűlésnél meghatározni a szavazati jogával élni kívánó személyek számát, ha néhányan nem kívánják kinyilvánítani akaratukat, és érvénytelen szavazatot adnak le. Nos, egyszerű a válasz. Amikor a szavazatra jogosult megkapja a szavazólapot, és az átvétel tanúságaként aláírta a névjegyzéket, onnan kezdve azt tesz a szavazólappal, amit akar. Leadja, vagy hazaviszi, mindegy, mert a választójog gyakorlásának lehetőségét megkapta, amikor átvette a

szavazólapot. Ahányan aláírták a névjegyzéket, annyi a megjelent szavazásra jogosult. És mi történik akkor, ha több szavazólapot számolnak össze az urnákban? Választási csalás.”

„A lelkészválasztás módja egy budai gyülekezetben vetett fel érdekes kérdést. A lelkész előző évben megtudta, hogy nyugállományba vonul, és a gyülekezet szeretett volna új lelkészt keresni és választani, hogy a gyülekezet lelki vezetése folyamatos legyen. A választási törvény 11. § (1) bekezdése szerint a lelkészi állás megüresedésétől számított 21 napon belül hívja össze az egyházmegye elnöksége az egyházközségi presbiteri ülést. Azt gondolom, hogy alternatívaként ilyen szituációra is gondolnunk kell, mikor a helyben lévő lelkésznek nem kellemetlen, hogy még szolgál, mikor már az utódját keresik, hiszen maga is szívesen látná azt a lelkészt, akinek gondjaira bízhatja a gyülekezetet. Az elmúlt hónapokban ezek a problémák, kérdések vetődtek fel. Természetesen ahhoz, hogy a választási törvényünket átalakítsuk, a gyakorlat által észlelt hiányokat pótoljuk, együtt kell megkeresnünk a közös utat, és minden gyülekezeti tag, intézményvezető, esperes, felügyelő és természetesen püspök véleménye egyaránt fontos.”

15.44

Lackner Pál, Mészáros Tamás szóltak hozzá. **Laborczy Géza** arra hívta fel a figyelmet, hogy ne a kor, hanem az alkalmasság legyen meghatározó a tisztség betöltésénél.

A zsinat elfogadta a kérdés elvi vitára való bocsátását.

15.45

A hetedik ülésen **Tölli Balázs**, a zsinat nem lelkészi alelnöke tovább folytatja az elnöklést. Tárgy: A 2005. évi IX. törvény módosítása – az egyház törvényes rendjének és békéjének megőrzéséről. Előterjesztő: **Gíró Szász János**, az eseti bizottság tagjaként és nem az országos bíróság elnökeként.

A zsinat 88/2014. (XI. 28.) zsinati határozatával döntött eseti bizottság létrehozásáról, melynek feladata az egyházi fegyelmi eljárás szabályaink áttekintése volt. A bizottság tagjai: a zsinat elnöksége, a zsinati teológiai bizottság elnöke, az Északi Egyházkerület elnöksége, az országos bíróság elnöke, az országos ügyész voltak.

Az eseti bizottság 2015. január 9. napján tartotta meg ülését, amely ülésen többségi szavazat eredményeként az alábbi javaslat született meg:

1. A fegyelmi tanácsok tagjait az egyházkerületi elnökség nevezné ki, annak azonban a püspök nem lenne tagja.
2. A fegyelmi tanács döntése csak akkor válna jogerőssé, amennyiben azt a püspök jóváhagyná. Püspöki jóváhagyás hiányában mindaddig kellene folytatni a fegyelmi tárgyalást és ott döntést hozni, ameddig azt a püspök jóvá nem hagyja. Ebben a tekintetben azonban – az eljárás felesleges elhúzódásának elkerülése érdekében – amennyiben a püspök a fegyelmi döntést nem hagyná jóvá, úgy döntését meg kell indokolnia, így mutatva útmutatást a meghozandó döntés tekintetében.
3. A jogerős fegyelmi tanácsai döntéssel szemben csak anyagi, vagy eljárásjogi jogsértés esetén lehetne halasztó hatályú keresetet előterjeszteni a bíróság előtt.

4. A bírósági felülvizsgálat terjedelme csak arra irányulhat, hogy történt-e eljárásjogi, vagy anyagi jogi jogszabálysértés azzal, hogy az anyagi jogi jogszabálysértés tekintetében csak az egyházi törvényeket vehetné alapul a bíróság, a Szentírást, mint legfőbb „törvényünket” nem.

5. A bíróság nem lesz jogosult az ítélet megváltoztatására, még jogszabálysértés esetén sem, kizárólag helybenhagyhatja a döntést, vagy jogsértés megállapítása esetén azt hatályon kívül helyezheti és a fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasíthatja.

Arról kell a zsinatnak döntenie, hogy ilyen jellegű szabályozást szeretne-e vagy sem.

15.54

Lackner Pál aránytalanságokat vél felfedezni, különösen a paritás elvének gyakorlata szempontjából.

Gregersen-Labossa György egyházzjogi tanulmányait felelevenítve, a lelkészek nevében, túlzásnak vélte a szabályozást. A fegyelmi tanácsok működésén finomítani kell, de kell-e nekünk az, hogy ezentúl tömegesen a munkaügyi bíróságokra járjunk?

A lelkészeknek milyen jogorvoslati lehetőségei lehetnek? Gondolkodjunk el a lelkészek jelenén és jövőjén! Ki akar majd a lelkészi pályára állni, ha semmiféle jogokkal nem rendelkezhet? A következetességet kellene inkább továbbvinnünk, de ne akarjunk ilyen szabályozást!

Gáncs Péter üdvözölte a nem tökéletes törvények javítását, de ez a szabályozás messze van attól, hogy érte lelkesedjünk. „Pallosjogot akarnak adni a püspöknek, de ne essünk már át a másik oldalra, kedves testvérek!” - mondta Gáncs Péter.

Laborci Géza szerint vitatható az, hogy a püspök milyen mélységig legyen benne a folyamatban. Kérdés az is, hogy védeni szeretnék-e a püspököt, vagy pallosjogot adni neki. Egy bizottság megszüntetheti-e azt a jogviszonyt, amit nem is ő létesített. A gyülekezetet kellene első körben megkérdezni arról, hogy a lelkészt alkalmazni akarja-e vagy sem. Lehetne súlyozni, témánként kezelni a dolgot. A minősített, súlyos esetet a fegyelmi tanács bírósági úton rendezze, az egyház nyilvánosságának bevonásával. Nem lehet jogorvoslati út nélkül fegyelmi döntéseket hozni!

Fábri György hozzászólásában örömét fejezte ki a szabályozást illetően, amely egy konkrét vitás kérdést illetően került elő. A fegyelmi eljárást illetően véleménye szerint a bíróságnak megvan a jogorvoslati szerepe. Végigvette a javasolt vázlatpontok bevezetésének szükségességét.

Gíró Szász András a javaslat lényegét szeretne volna megvilágítani a rendelkezéssel kapcsolatban. A püspök nem bent a fegyelmi tanácsban érvényesíti véleményét, hanem kívülről. A fegyelmi tanácsi szerepkör megmarad, de egészen más lesz. Eddig érdemben a bíróság döntötte el a végeredményt, most formális javaslat fogja megilletni, de érdemben nem szólhat majd bele.

Solt-Szárz Csenge a fegyelmi eljárás jelentését ismertette.

Székács György szerint sajnos a jogászok sem képesek mindent megoldani, a jognak korlátai vannak. Jó lenne, ha meglenne ennek a témának a maga folyamata és alaposabb döntést és előkészítést kellene véghezvinni.

László Virgil is fontosnak tartaná az alaposabb tárgyalást és felhívta a figyelmet egy szövegi buktatóra is.

Gíró Szász András szerint a zsinat dönthetne elvi szinten a harmadik pontról: „A jogerős fegyelmi tanácsi döntéssel szemben csak anyagi, vagy eljárásjogi jogsértés esetén lehetne halasztó hatályú keresetet előterjeszteni a bíróság előtt.” Aztán ezt visszavonta.

Fábri György a böjti időszakra tekintettel visszafogottan mondta, hogy ha a szabályozás nem jön létre, a jelenlegi fegyelmi tanácsoknak nincsen értelme és az északi kerületben nem fognak ilyet működtetni, mert értelmetlen. A felügyelő tartja a 3., 4., 5. pontokról való döntés fontosságát.

Székács György a munkáltatói jogot a püspöknek kellene gyakorolnia.

Próhle Gergely a halasztás mellett van, hogy a Püspöki Tanács is tárgyalja meg ezt a kérdést. Emellett javasolta, hogy a jogi vitákat zárt ajtók mögött folytassák le a jogot értő testvérek.

Ittész András az eseti bizottsághoz utalja a következő előterjesztés létrehozását.

16.40

A látható többség támogatta a megfogalmazott határozatot.

16.44

Abaffy Zoltán bejelentette, hogy 2015. május 29-én tartják a következő ülést. Tervezett témák: bajor, olasz vendégek fogadása és köszöntése, a zárszámadás megtárgyalása, a Zelenka Pál Szolidaritási Alapról tájékoztatás, missziói munkaág átszervezése, a teológiai bizottság feladatkörének meghatározása, intézményátvételi stratégia, európai zsinatról szóló állásfoglalás meghozatala.

16.48

Az ülés imádsággal zárult.